

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/174/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010512
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010512.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. Z., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 27.4.2018, č. k. 6PP/27/2018-25, na neverejnom zasadnutí dňa 6.12.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. Z., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a) a § 66 ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že odsúdený A. Z. podal na Okresný súd Trnava žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou na základe rozhodnutia Okresného súdu Levice zo dňa 10.9.2012, sp. zn. 3T/180/2012 vo výmere 20 mesiacov. Z hodnotenia odsúdeného prvostupňový súd zistil, že správanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni, neskôr sa odsúdený dopustil závažného disciplinárneho previnenia spočívajúceho v porušení zákazu vyrábať, prechovávať a požívať návykové látky, za čo bol dňa 10.7.2017 potrestaný disciplinárnym trestom, tento má menovaný v súčasnosti zahladený. Disciplinárne odmenený nebol. Z pracoviska bol vyradený, nakoľko bolo u neho dychovou skúškou zistené, že požil alkoholické nápoje, od 17.8.2017 je znovu zaradený na pracovisko, s pozitívnym hodnotením jeho pracovných výkonov. Súd v odôvodnení svojho uznesenia uvádza, že nemožno konštatovať, že došlo k polepšeniu odsúdeného. Vzhľadom k tomu, že správanie odsúdeného sa posudzuje komplexne počas celého výkonu trestu, prihliadol aj na zahladený disciplinárny trest. Konštatoval, že od zahlodenia disciplinárneho odsúdenia u odsúdeného po rozhodovanie o jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie uplynul len mesiac, a poukázal aj na to, že odsúdený nemá od nástupu do výkonu trestu evidované žiadne odmeny (s výnimkou tej, ktorá mu disciplinárny trest zahladila). Z odpisu registra trestov vyplýva, že spáchaná trestná činnosť nie je len ojedinelým vybočením zo správania odsúdeného, tento bol doposiaľ odsúdený celkovo 5 krát, pre rôznorodú, avšak úmyselnú trestnú činnosť. Vo všetkých prípadoch bol uložený podmiennečný trest, v 4 prípadoch sa osvedčil. Za rovnaký trestný čin, za spáchanie ktorého si teraz vykonáva trest, bol už právoplatne odsúdený (v poradí štvrté odsúdenie). Na odsúdeného bolo pôsobené doposiaľ vždy len podmiennečnými trestami, zjavne neúspešne. Vzhľadom na osobu odsúdeného nedospel súd k záveru, že by v jeho prípade došlo k polepšeniu a že by bolo možné očakávať vedenie riadneho života. Na základe uvedeného súd žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, pretože má za to, že odsúdený nespĺnil druhú materiálnu podmienku.

Proti uvedenému uzneseniu Okresného súdu Trnava podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona: „Pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.“

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený súd, oprávnený rozhodovať o sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu Okresného súdu Trnava, preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná.

Na podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné v zmysle § 66 Trestného zákona kumulatívne splnenie dvoch podmienok.

Prvou podmienkou je formálna podmienka spočívajúca v uplynutí zákonom stanovenej doby výkonu trestu. Lehota na podmienечné prepustenie bola splnená dňom 27.11.2017. Odsúdený podal žiadosť o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 22.2.2018, a preto možno konštatovať, že uvedená podmienka bola splnená.

Druhou podmienkou je splnenie dvoch materiálnych podmienok. Tieto pozostávajú jednak z predpokladu, že odsúdený bude po prepustení viesť riadny život a súčasne, že odsúdený svojím správaním a plnením svojich povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie. Aj napriek zahladeniu disciplinárneho trestu, okresný súd vyhodnocuje vzhľadom na porušenie ústavného poriadku závažného charakteru a vzhľadom na absenciu disciplinárnych odmien, správanie odsúdeného ako nenasvedčujúce polepšeniu, s čím sa aj sťažnostný súd stotožňuje.

Vo vzťahu k druhej materiálnej podmienke, musí aj sťažnostný súd konštatovať, že táto odsúdeným nebola splnená, a to s poukazom na jeho trestnú minulosť. Od odsúdeného nemožno v budúcnosti očakávať, že povedie riadny život, vzhľadom na to, že sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, doposiaľ bol 5 krát súdne trestaný. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru krajského súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti.

Podmienечné prepustenie je na mieste len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je reálne riziko recidívy odsúdeného, ak bude žiť na slobode. Odsúdený bol v minulosti podmienечne odsúdený, mal možnosti (a to bez výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu) preukázať polepšenie a skutočnosť, že jeho trestná činnosť bola len ojedinelým vybočením z dodržiavania pravidiel stanovených právnych poriadkom. Napriek tomu sa opakovane dopustil trestnej činnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas výkonu celého nariadeného trestu.

Súd upozorňuje, že na podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmienечné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zrušenie a zmenu prvostupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného A. Z. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.